

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobkyně: **X.**, narozená dne X.
bytem X.
zastoupená advokátem Mgr. Štěpánem Svátkem
sídlem Na Pankráci 1618/30, 140 00 Praha 4

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 10. 2024, č. j. MV-140835-4/SO-2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 23. 10. 2024, č. j. MV-140835-4/SO-2024, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, Odboru azylové a migrační politiky, ze dne 20. 8. 2024, č. j. OAM-1297-25/TP-2024, kterým byla zamítnuta její žádost o udělení trvalého pobytu podle ust. § 75 odst. 1 písm. h) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu

cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „z.p.c.“), neboť nebyly potvrzeny důvody uvedené v ust. § 66 odst. 1 písm. d) z.p.c.

II. Obsah žaloby

- Žalobkyně v žalobě označila napadené rozhodnutí za nesprávné a nepřezkoumatelné. Správní orgán extenzivně v neprospěch žalobkyně vyložil ust. § 66 odst. 1 písm. d) z.p.c., když je aplikoval na žádost podanou na území ve smyslu ust. § 88 z.p.c. Žalobkyně předložila v řízení náležitosti podle ust. § 89 odst. 1 z.p.c. a její otec má povolen trvalý pobyt na území, který mu nebyl zrušen v návaznosti na ust. § 77 odst. 1 písm. c), d) z.p.c. Správnímu orgánu muselo být zřejmé, že v tomto věku je to vždy především matka, kdo o nezletilé dítě pečuje. Matka při výslechu vysvětlila fungování rodiny a žalobkyně zdůrazňuje, že je vysoce nepravděpodobné, že by otec vykonával péči o nezletilou ve stejném rozsahu jako matka X., což ovšem neznamená, že se o ni nestará a nevyživuje ji finančně. Dále je napadené rozhodnutí nepřiměřené ve vztahu k dopadu do soukromého a rodinného života žalobkyně. Jelikož je žalobkyně občankou třetího státu narozenou na území nemající žádnou jinou možnost legálního pobytu na území kromě sloučení s jedním z rodičů, byla žalovaná povinna zabývat se hlediskem nejlepšího zájmu dítěte. Žalobkyně odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu, sp. zn. 6 Azs 248/2023, s obdobnými závěry. Závěrem žalobkyně navrhla zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k novému projednání a rozhodnutí.

III. Vyjádření žalované

- Žalovaná odkázala na obsah napadeného rozhodnutí, neboť se žalobní body neodlišují od námitek uplatněných v odvolání. Otec žalobkyně na území nepobývá déle než pět let, čímž nesplňuje podmínku ust. § 66 odst. 1 písm. d) z.p.c., a nelze předjímat, co se v této souvislosti stane v budoucnu. Postup podle ust. § 88 ve spojení s ust. § 66 odst. 1 písm. d) z.p.c. nebyl vyložen extenzivně v neprospěch žalobkyně. Poukaz na ust. § 77 odst. 1 písm. c), d) z.p.c. nemá s žádostí žalobkyně souvislost a opodstatněnost. V případě ust. § 75 odst. 1 písm. h) z.p.c. není orgán I. stupně povinen zkoumat přiměřenost dopadů do soukromého a rodinného života, žalovaná se však touto otázkou zabývala podrobně na s. 5 – 6 napadeného rozhodnutí včetně hlediska nejlepšího zájmu dítěte. Žalovaná navrhla žalobu zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

- Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobkyně dne 16. 1. 2024 podala žádost o povolení k trvalému pobytu jako dítě narozené na území.
- Během pobytové kontroly dne 17. 3. 2024 v místě bydliště žalobkyně, její rodiče nebyli zastíženi, přítomné osoby sdělily, že by měl být otec žalobkyně ve vlasti.
- Ze svědecké výpovědi matky žalobkyně zaznamenané v protokolu ze dne 17. 6. 2024, č. j. OAM-1297-16/TP-2024, bylo zjištěno, že její manžel, otec žalobkyně, je nepřítomen, nachází se v X., je tam pracovně, v České republice byl naposledy roku 2019, manžel byl ve vlasti, kam za ním cestovala, jeho rodiče ve vlasti potřebují péči, nyní konkrétně pobývá v X., naposledy se s ním viděla ve vlasti v březnu 2023, od té doby spolu nemají dobrý vztah, manžel je i biologickým otcem žalobkyně, ale nemá o ni zájem a nestará se o ně, komunikují jen přes internetovou aplikaci, poslední dva roky spolu moc nekomunikují, posílala mu fotografie žalobkyně, na snímky nějak moc nereagoval, neboť ho požádala o součinnost k podání žádosti o pobytové oprávnění žalobkyně, nejsou spolu v dobrém vztahu, možná

má manžel ve vlasti někoho jiného, manžel chce dosáhnout rozvodu a na žalobkyni nijak finančně ani materiálně nepřispívá, nestará se o ni a ani se o ni nezajímá, žalobkyně je zdravá; v České republice má přítele, nevěří, že by se manžel vrátil do České republiky, sama se o sebe i žalobkyni postarat zvládne; nevyjde-li žalobkyni žádost o trvalý pobyt, chtěla by ji sloučit na sebe.

7. Z e-mailové zprávy ze dne 16. 6. 2024 a přiložených podkladů vyplynulo, že otec žalobkyně se v dané době skutečně nacházel v X.
8. Dne 20. 8. 2024 prvostupňový orgán vydal rozhodnutí, č. j. OAM-1297-25/TP-2024, kterým byla žádost zamítnuta podle ust. § 75 odst. 1 písm. h) z.p.c., neboť nebyly potvrzeny důvody v ust. § 66 odst. 1 písm. d) z.p.c. Jak je uvedeno v odůvodnění, žalobkyně je sice dítětem cizince majícího na území České republiky povolený trvalý pobyt, nicméně otec žalobkyně na území nepobývá od roku 2019, a tedy žalobkyně nemá se svým otcem na území společné soužití. Podle evidence příjezdů a odjezdů na letištním hraničním přechodu vedené Policií České republiky otec žalobkyně naposledy na území přicestoval dne X. 2019 a vycestoval z něj dne X. 2019.
9. Žalobkyně se následně odvolala; odvolací námitky se překrývají s žalobními body.
10. Dne 23. 10. 2024 vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí, kterým odvolání zamítla. Žalovaná uvedla, že matka žalobkyně věděla, že otec žalobkyně na území nežije a nemá o ni zájem. Na základě toho mohla matka zvolit, o jaké pobytové oprávnění za žalobkyni požádá, neboť účelem podané žádosti mělo být zachování soužití žalobkyně s její matkou, a nikoli s otcem.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

11. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (ust. § 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ust. § 75 odst. 1 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
13. Podle ust. § 66 odst. 1 písm. d) z.p.c. *povolení k trvalému pobytu se bez podmínky předchozího nepřetržitého pobytu na území vydá cizinci, který o vydání tohoto povolení žádá jako nezletilé dítě cizince, jenž na území pobývá na základě povolení k trvalému pobytu, je-li důvodem žádosti společné soužití těchto cizinců na území.*
14. Podle ust. § 75 odst. 1 písm. h) z.p.c. *ministerstvo žádost o vydání povolení k trvalému pobytu zamítne, jestliže v řízení nejsou potvrzeny důvody uvedené v žádosti o povolení k trvalému pobytu podle § 66 nebo nejsou splněny podmínky podle § 68.*
15. Soud předně uvádí, že napadené rozhodnutí neshledal nepřezkoumatelným ani nedostatečně odůvodněným. V projednávaném případě lze totiž jednoznačně vysledovat úsudek žalované, který v napadeném rozhodnutí zcela přezkoumatelným způsobem zdůvodnila, když vysvětlila, jakým způsobem, z jakých důvodů a na základě jakých konkrétních ustanovení zákona daný případ řešila. Stejně tak je možné hodnotit odůvodnění rozhodnutí prvostupňového orgánu, jež odpovídá judikатурním požadavkům stran přezkoumatelnosti správního rozhodnutí.

16. Posouzení žádosti žalobkyně podle ust. § 88 ve spojení s ust. § 75 odst. 1 písm. h) a § 66 odst. 1 písm. d) z.p.c. bylo důvodné. Žalobkyně se narodila na území, což je doloženo podklady ve správním spisu. Zároveň vzhledem k datu narození žalobkyně logicky absentoval její předchozí nepřetržitý pobyt na území. Z ničeho nelze dovodit, že by se režim ust. § 66 odst. 1 písm. d) z.p.c. měl spojovat výhradně s podáním žádosti o trvalý pobyt nezletilým dítětem občana třetího státu prostřednictvím zastupitelského úřadu. Žalobkyně svůj právní názor nikterak blíže nerozvedla a nepoukázala na odpovídající judikaturu správních soudů, která by podporovala její tvrzení o extenzivním výkladu dotčených ustanovení z.p.c. Přestože se ust. § 88 neobjevuje přímo ve výroku prvostupňového rozhodnutí, je z odůvodnění zjevné, že správní orgány z daného ustanovení vycházely.
17. Jestliže žalobkyně citovala ust. § 77 odst. 1 písm. c), d) z.p.c., potom soud zdůrazňuje, že v rámci řízení o jejím pobytovém oprávnění se neřeší otázka případného zrušení trvalého pobytu, který byl udělen jejímu otci. V této souvislosti je bezpředmětné, jaké skutkové podstaty důvodů zrušení trvalého pobytu by se na otce vztahovaly. Podstatným naopak je, že důvodem žádosti nemohlo být společné soužití na území žalobkyně s jejím otcem (§ 66 odst. 1 písm. d) z.p.c.).
18. Soud upozorňuje, že správní řízení o udělení pobytového oprávnění je řízením o žádosti, v němž je žadatel povinen tvrdit a dokazovat rozhodné skutečnosti (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2013, č. j. 6 As 30/2013–42). Vzhledem k věku žalobkyně mohl správní orgán získat informace o jejích osobních a rodinných poměrech od její matky, což učinil jejím výsledkem. Svědkyně (matka) mj. uvedla, že její manžel (otec žalobkyně) na fotografie žalobkyně „nějak moc nereagoval, protože jsem ho zároveň žádala o poskytnutí součinnosti k podání žádosti o pobytové oprávnění dítěte.“ Na otázku, zda manžel na dceru finančně přispívá, svědkyně odpověděla, že nepřispívá. Manžel svědkyně na dceru nepřispívá ani materiálně, nestará se o ni a nijak se o ni nezajímá. Tato tvrzení se dostávají do přímého rozporu s žalobním tvrzením, podle něhož se otec o žalobkyni stará o vyživuje ji finančně.
19. Soud se plně ztotožňuje s žalovanou, že řízení vycházející z naplnění skutkových podstat v ust. § 75 odst. 1 z.p.c. zákonodárce pojal tak, aby ministerstvo nemuselo v každém jednotlivém případě zkoumat přiměřenost dopadů rozhodnutí do rodinného a soukromého života cizince dle ust. § 174a z.p.c. Je totiž třeba vyzdvihnout, že v závěru ust. § 75 odst. 1 z.p.c. není formulace obsažená v odst. 2, tj. „za podmínky, že toto rozhodnutí bude přiměřené z hlediska jeho zásahu do soukromého nebo rodinného života cizince.“
20. Z judikatury Nejvyššího správního soudu však vyplývá, že správní orgány jsou povinny se zabývat, nad rámec jejich povinnosti dle ust. § 174a z.p.c., možným porušením čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“), který je přímo aplikovatelný (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018, č. j. 6 Azs 422/2017 – 29), v situaci, kdy sám žalobce před správními orgány nepřiměřenost zásahu do svého soukromého a rodinného života a porušení čl. 8 Úmluvy dostatečně konkrétně namítne (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2018, č. j. 6 Azs 201/2016 – 46, ze dne 22. 1. 2020, č. j. 10 Azs 256/2019 – 39, ze dne 12. 12. 2019 (publ. pod č. 3990/2020 Sb. NSS), č. j. 10 Azs 310/2019 – 32, ze dne 23. 12. 2019, č. j. 10 Azs 262/2019 – 31, či ze dne 19. 12. 2019, č. j. 10 Azs 263/2019 – 30). Jak v těchto případech Nejvyšší správní soud opakovaně konstatoval, čl. 8 Úmluvy může být použit jen za předpokladu, že konkrétně vyargumentovaná nepřiměřenost dopadů rozhodnutí do soukromého či rodinného života cizince není na první pohled nemyslitelná, tzn. že cizincem tvrzená

nepriměřenost dopadů rozhodnutí není jen zdánlivá či zjevně nespadá pod ochranu čl. 8 Úmluvy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2020, č. j. 1 Azs 450/2019 – 31).

21. Žalovaná se otázkou možného zásahu do rodinného a soukromého života žalobkyně podrobně zabývala na s. 5 – 6 napadeného rozhodnutí, v daném směru jí nelze nic vytknout. Zhodnotila i nejlepší zájem dítěte, když konstatovala, že žalobkyně může na území nadále realizovat rodinný život s matkou, namísto otce, který se o ni nijak nestará, nepřispívá na ni a zdržuje se ve vzdáleném zahraničí. Soud nad rámec dodává, že ani případná nezbytnost podání žádosti na zastupitelském úřadu by nepředstavovala těžko překonatelnou překážku, jelikož by žalobkyně mohla se svou matkou krátkodobě vycestovat z území; matka žalobkyně přitom v roce 2023 do vlasti dočasně (cca na tři měsíce) vycestovala.
22. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2024, č. j. 6 Azs 248/2023-24, se vztahoval na zcela odlišnou situaci a na případ žalobkyně jej nelze aplikovat. Stěžovatel v předmětné věci požádal o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území, přičemž jeho manželka pobývala na území na základě vydané zaměstnanecké karty a měli spolu dvě nezletilé děti, navštěvující základní a mateřskou školu. Rodina žila společně v bytě, který s manželkou koupili za pomoci hypotečního úvěru a půjčky od stěžovatelova zaměstnavatele. Stěžovatel v řízení zdůrazňoval, že zamítnutí jeho žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu vážně ohrozí chod rodiny, včetně schopnosti splácet hypoteční úvěr a půjčku.
23. Veškeré nezbytné podklady byly obsaženy ve správním spisu, soud proto pro nadbytečnost nepřistoupil k dalšímu dokazování. Ostatně, následně dodané podklady (na č. l. 16 – 20 soudního spisu) byly výslovně vztaženy toliko na návrh na přiznání odkladného účinku.
24. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
25. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 16. května 2025

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce